EPISTOLA
ANATOMICA, PROBLEMATICA
DECIMA,

Authore

BARTHOLOMÆO KEERWOLFF,
Med. Doct.

Ad Virum Clarissimum

FREDERICUM RUYSCHIUM,
Med. Doct. Anatomiæ ac Botanices Professorem.

DE

Auricularum Cordis, earumque fibrarum motricium structura.

AMSTELEDAMI;
Apud JOANNEM WOLTERS, 1697.

Thomas Vermeir

Clarissime Vir,

iu dubius hæsi, an hisce literis solidiora tua studia interrumpere auderem; fretus tamen humanitate tuâ, quâ omnes, qui ad studium Anatomicum promovendum à Te aliquid petiêre, excepisti, eo etiam sum adductus, ut hæc infra posita Tibi proponerem.

Cum enim nuper, Clarissime Vir, in Theatro Anatomico, in cadaveribus per aliquot annos ab omni corruptione accuratissimè conservatis sine ullo fuco, tam nitido vividoque colore, flexilibusque etiam membris præditis, ut potius dormientium, quàm mortuorum speciem præberent, publicè Pectoris partes internas demonstrares; inter alia nova & rariora, quæ nobis ob oculos ponebas, non è minimis erant Cordis Auriculæ, in quibus tum longe alium vasorum reptatum, quàm ab ullo auctorum adhuc fuit descriptus, indigitabas, quem cum responsione Tua ad Ornatissimi D. Gaubii Epistolam tertiam, descriptum & depictum vidi; valdè lætabar, non tantùm publicè hæc fuisse à Clariss. Viro demonstrata, sed etiam publici juris facta, ita ut illi, qui viderant, memoriæ labili succurrere possent; in quibus verò id non contigerat, per figuras nitidè & accuratissimè depictas, sibi repræsentare possent.

Non iniquè igitur feret Vir Clariss. si præter datam accuratissimam horum vasorum delineationem, aliud quid circa easdem partes pro publico adhuc efflagitem; vidi nimirum & admiratus fui, cum Vir Clariss. mihi ac aliis, domi suæ Corda, insigni planè artificio præparata, exhiberet, non tantum quid rari novique circa vasa Cordis, Auriculas perreptantia, sed etiam admirabilem ipsarum Auricularum figuram, & perquam pulchram fibrarum motricium texturam, faciem exteriorem Auriculæ dextræ perreptantem; nec diu me continui, quin statim omnes, qui ad manum erant, auctores Anatomicos tam Veteres, quàm Neotericos evolverem,

num alibi hanc ſtructuram vel depictam vel deſcriptam invenirem; verùm pleroſque omnes, inter alios Horſtium, Riolanum, Louwerum, Bartholinos, Blancardum in figuris ſuis Auriculas Cordis ita deprehendi depinxiſſe, ac ſi tantum eſſent quædam deformes particulæ carnoſæ Cordi appoſitæ; & tandem etiam conſului Tabulas D. Profeſſoris Bidloi, num ille forſitan accuratius has partes delineaſſet, ſed non felicius, quàm cæteros harum partium figuram expreſſiſſe, vidi. Quoniam igitur ſpes me omnino fruſtrata eſt, confero me ad Te, Cl. Vir, cui contigit eam præparandi methodum inveniſſe, quâ omnes corporis partes, prout ſunt in ſtatu naturali ac vivente, conſervare poſſis; & peto ut harum partium figuram & ſtructuram, quam mihi ac aliis privatim demonſtraſti, etiam publico non invideas, nihil enim Anatomiæ ac Medicinæ cultoribus gratius præſtare poteris, quàm ſi plurima tua nova inventa cum aliis communices; cumque præterea viderim, omnes auctores circa ſtructuram fuiſſe hallucinatos, valdè etiam ambigo, an non circa harum partium uſum etiam lapſi fuerint? Obnixe itaque rogo, ne dedigneris Vir Clar. mihi ac toti orbi literato, tuam hac de re ſententiam aperire, quod ab humanitate tua mihi promitto, ad quævis obſequia erga te promptiſſimus

BART. KEERWOLFF.

Med. Doct.

Amſtelodami
2. Januarii
1697.

Ex-

FREDERICI RUYSCHII
RESPONSIO

Ad Expertissimum Virum

BARTHOLOMÆUM KEERWOLFF, Med. Doct.

In Epistolam ejus Anatomicam, Problematicam

DE

Auricularum Cordis, earumque fibrarum motricium structura.

Expertissime Vir.

CORdis Auriculas admirandæ esse structuræ, & à nullo Anatomicorum eas figuris ritè adhuc delineatas esse, bene mones in Epistola, secundo die Januarii ad me data: solent enim Anatomici ad unum omnes Auriculam sinistram depingere ceu informem indigestamque carnem, cùm contrà, si bene advertamus, res tam exiguæ operæ non sit, cuncta, quæ in Cordis Auriculis visuntur, nitidè figuris illustrare. Hujus erroris nullam ferè aliam agnosco causam, quâm quod cadavera, & per consequens Corda, ante delineationem in statum hominum viventium haud fuerint redacta: quo sine fieri non posse reor, ut verus harum partium iconismus exhibeatur: Corda enim humana, post mortem corpore exempta, flaccida existunt, vigoremque amittunt; unde pictoribus denegatur requisita forma. Præterea Anatomici ob defectum Cordum humanorum, brutorum inspicere assolebant; unde præoccupati, minus rectè judicarunt de variis rebus, circa Cor humanum ejusque auriculas considerandis: hisce addendum, Cor humanum ob tenuitatem parietis dextri, utplurimùm valde esse flaccidum, minusque congruum ad delineationem Auriculæ

 dextræ,

dextræ, quæ illi anneċtitur; eapropter Anatomici nonnulli in delineandis fibris motricibus Cordis in auxilium vocarunt vitulorum ut & ovium Corda, id quod facilè colligere eſt ex figuris nonnullorum, qui gloriam ſparſerunt ingentem per orbem inanem: ſine prævia Cordis reſtauratione antedicta, nemo facilè manifeſtabit ea Vaſa Sanguinea, quæ ex Auriculis ipſis tanquam Vaſis expanſis, oriuntur, & minori parte per Auriculas, maxima verò per Cor ipſum exſpatiantur, ſicuti in Muſæo meo conſervantur, & Tab. 11, fig. 4. exhibentur. Sine præmiſſa naturali reſtitutione, diverſitatem fibrarum motricium Auricularum, præſertim facie externâ, tam exactè haud attingent oculi noſtri, quam tibi, Expertiſſime Vir, ut & aliis qui præſentes ſeſe ſtitêre in demonſtratione noſtra privata demonſtravi. Conſiderandum quoque eſt, Cordis Auriculas in diaſtole, ſeu dilatatione, aliam acquirere formam, quàm in Syſtole, ſeu contractione; in delineatione Auricularum ſculptori non exhibui Auriculas contractas, aſt, ut oportet, arte noſtrâ novâ, atque inauditâ, expanſas & ex liquido rigidas, ut naturalem conſtitutionem, quantum fieri poteſt, continuò adſpiceret, donec planè abſolviſſet; id quod Anatomicorum Antiſtites haud facere aſſolent, qui primò figuras in chartis depingi curant, in ſculptoris auxilium, qui tandem ſecundum eas figuras, non autem ſecundùm objectum ipſum, ſuas conficit; & ſic multum de naturali conſtitutione amittitur. Noli quoque putare, utramque auriculam adeò eſſe exiguam, quemadmodum in figuris hactenus in lucem editis, expreſſêre Auctores; ad unum omnes depinxerunt Auriculas, quales poſt mortem invenerunt, contractas ſcilicet: Naturalem Auricularum magnitudinem repræſentat Tabula hæc annexa.

Productior quoque eſt Auricula Cordis ſiniſtra, quam utplurimùm ſerpentino reptatu repentem, & in mucronem incurvum exeuntem offendo. Vid. Tab. 11. Fig. 1. & 2. Eſtque dicta Auricula ſiniſtra in ambitu criſtata, ſicuti benè obſervatum à J. Riolano, Anthrop. L. 3. fol. mihi 237. ubi hæc reperiuntur verba: *Auricula dextra Cordis capacior & grandior*

in-

incumbit venæ cavæ orificio; ſiniſtra minor & anguſtior, atque in circuitu criſtata.

Nullibi autem ſatis accuratè illas delineatas conſpexi hactenus, eapropter non inconcinnum fore Tecum exiſtimavi, illarum figuram hic exhibere accuratam.

Quoad delineationem admirandæ ſtructuræ fibrarum externarum motricium Auriculæ dextræ, quam à me exigis, Tab. II. fig. 3. & 4. illam repræſentant.

Uſum Auricularum à me quoque poſtulare Tibi viſum fuit, Vir Expertiſſime; in eo cæteris Anatomicis adſtipulor, nimirum inſervire, ut ſanguinem ad Cor refluum, tanquam diverticula, recipiant, & in Ventriculorum ſinum effundant; quod ut exactius ab omni parte præſtarent, non ſolùm indigebant notiſſimis carnoſis faſciculis, ſeu muſculoſis columnis ſemilunaribus, quæ reperiuntur facie interiore Auricularum, verùm etiam ex iiſdem à lateribus emergunt obliquæ fibræ carnoſæ breviſſimæ, id quod fig. 5. exhibet. Neque prætereundum exiſtimo, in auricula dextra compagem faſciculorum fibrarum motricium, ſeu columnarum carnoſarum parte interiore ſitarum, variis in locis ab auriculis nonnihil diſtare, præſertim in auriculæ particula prominente, illudque demonſtrant ſtyli ænei dictas columnas elevantes, vide fig. 5. Hiſce curioſitati Tuæ me ſatisfeciſſe, reor, fauſtaque omnia Tibi precatus, ſum

Tui amantiſſimus

F. RUYSCHIUS.

Datæ Amſtelodami
26. July 1697.

TA-

TABULA XI.

Auricularum Cordum humanorum quinas repræſentat figuras, quarum binæ ſiniſtræ, cæteræ autem dextræ dicuntur Auriculæ.

Prima, Secunda, Tertia, & Quarta figura exhibent Auriculas cordum hum. Sanguine, Gypſeâ, vel ceracea materiâ infarctas, ut earum figuræ diſtinctè, pro ut in diaſtole Auricularum in vivo plethorico homine exiſtunt, illuſtrari poſſunt.

FIGURÆ PRIMÆ

EXPOSITIO.

A. Auricula cordis hum: ſiniſtra, fulcro ligneo innitens.

B. Sacculus membranoſus, ceu venæ pulmonalis baſis vel expanſio cum auricula communem cavitatem conſtituens, arteriiſque conſperſus, non tantum duos, uti Auctores autumant, ſed quatuor venæ Pulmonalis truncos emittit; de hiſce nihil in Bidloi figuris reperire eſt, id quod tamen in opere tam ſumptuoſo, quidem deſideraretur.

C. Locus, ubi Auricula ſiniſtra dicto ſacculo connata.

D. D. Venæ Pulmonalis Truncus Primus & Secundus; è dicto ſacculo, ceu baſi emergentes, Aſteriſco autem tertius & quartus, è regione prædictorum adſiti, & in objecto, ita ut hic apparet, poſito, inviſibiles, ſeparatim repræſentantur.

E. Ambitus Auriculæ criſtatus.

FI-

FIGURÆ SECUNDÆ EXPLANATIO.

Figura hæc ſecunda Cordis hum: Auriculam ſiniſtram exhibet, ex alio cadavere deſumptam, ut differentia figuræ Auriculæ ſiniſtræ conſpiceretur in diverſis ſubjectis; rariſſimè enim (ſi unquam) figurâ adeò ſunt æquales, quin aliqualis detur diverſitas.

FIGURÆ TERTIÆ EXPLICATIO.

A. Cordis Auricula dextra hominis plethorici magnitudine & formâ naturali, prout occurrit ſanguine, materiâ ceraceâ, vel gypſcâ repleta.

B. Sacculus membranoſus, dextræ Auriculæ cum Auricula communem cavitatem efficiens, & arteriolis innumerabilibus donatus, è quo, ceu baſi, Truncus Venæ cavæ aſcendens Lit. C. notatus & Truncus deſcendens. D. prodeunt.

E. Fibræ motrices, & faſciculi carnei, prout facie exteriori apparent; ſuntque mirabili, nec in diverſis ſubjectis conſimili ordine diſpoſiti.

FIGURA QUARTA.

Hæc denotat Auriculam dextram cordis humani ex alio cadavere exſectam, ut differentia intuentibus appareat, rariſſimè enim, (ſi unquam) ita conveniunt, ut non exigua quædam differentia appareat circa earum figuram. NB. è fundo hujus Auriculæ Vena emergit Lit. A. notata, partimque per Auriculam dextram, maxima autem ex parte per cordis ſubſtantiam diſſeminata, & hoc ſæpiſſimè comparet, ita ut Vena coronaria omnem ſanguinem à corde refluum haud ſemper revehat, id quod ab aliis hactenus nondum obſervatum, inveni.

F I.

FIGURÆ QUINTÆ

EXPOSITIO.

A. Cordis Auricula dextra ſacculo membranoſo deſtituta, atque inverſa, ut facies interior accuratiſſimè appareat.

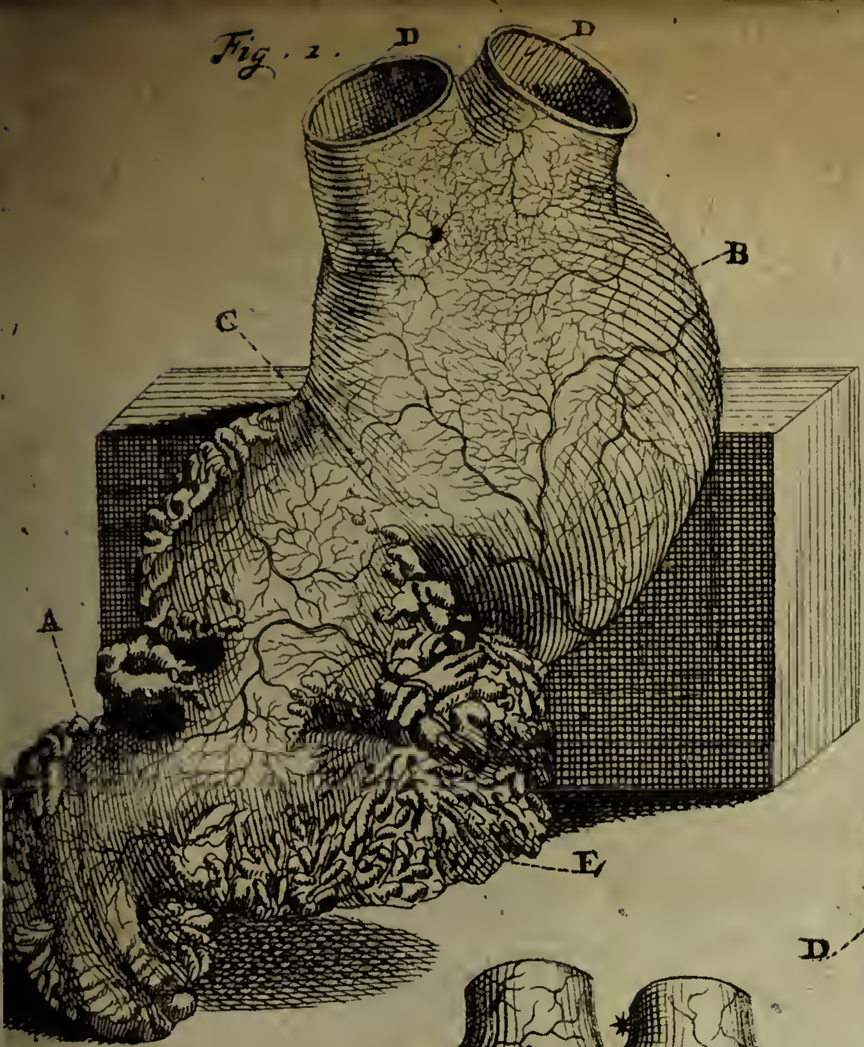
B. B. Styli ænei, qui faſciculos ſeu funiculos quoſdam carneos, ab auriculis nonnihil diſtantes elevant, ut palam fiat, eos non ubique fundo Auriculæ eſſe connatos; inter hoſce funiculos ſive faſciculos carneos minutiſſimæ quoque viſuntur fibræ carneæ, ut ab omni parte eò accuratius claudatur Auricula in ſanguinis expulſione in cordis ſinum dextrum.

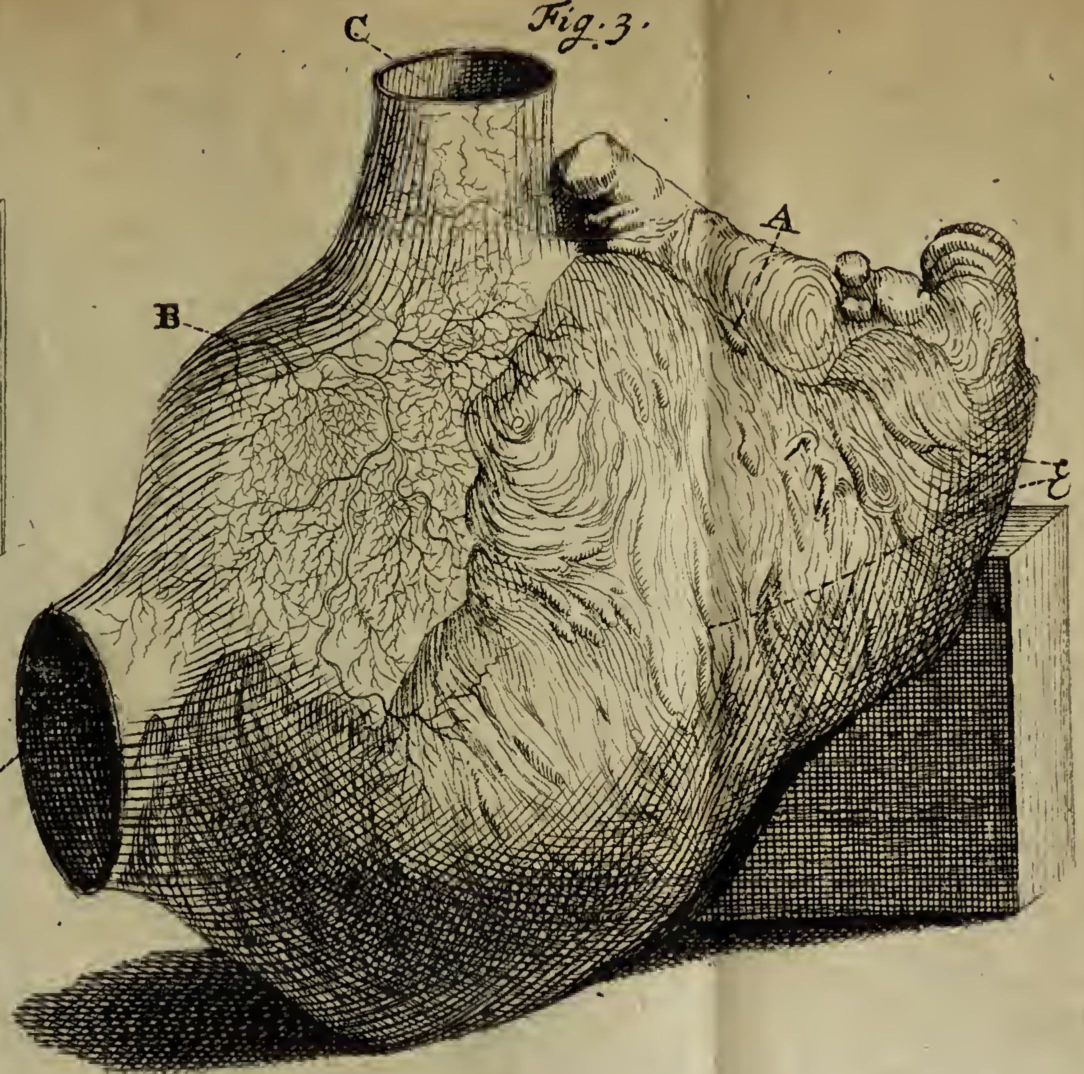
C. Portio trunci aſcendentis venæ cavæ.

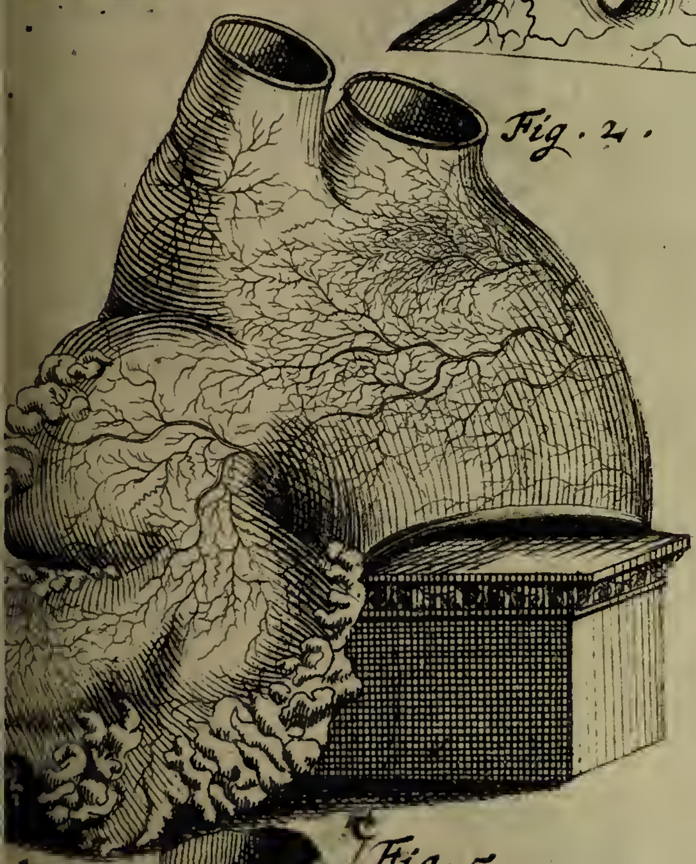
NB. circa haſce Auriculas tam dextras quam ſiniſtras obſervandum.

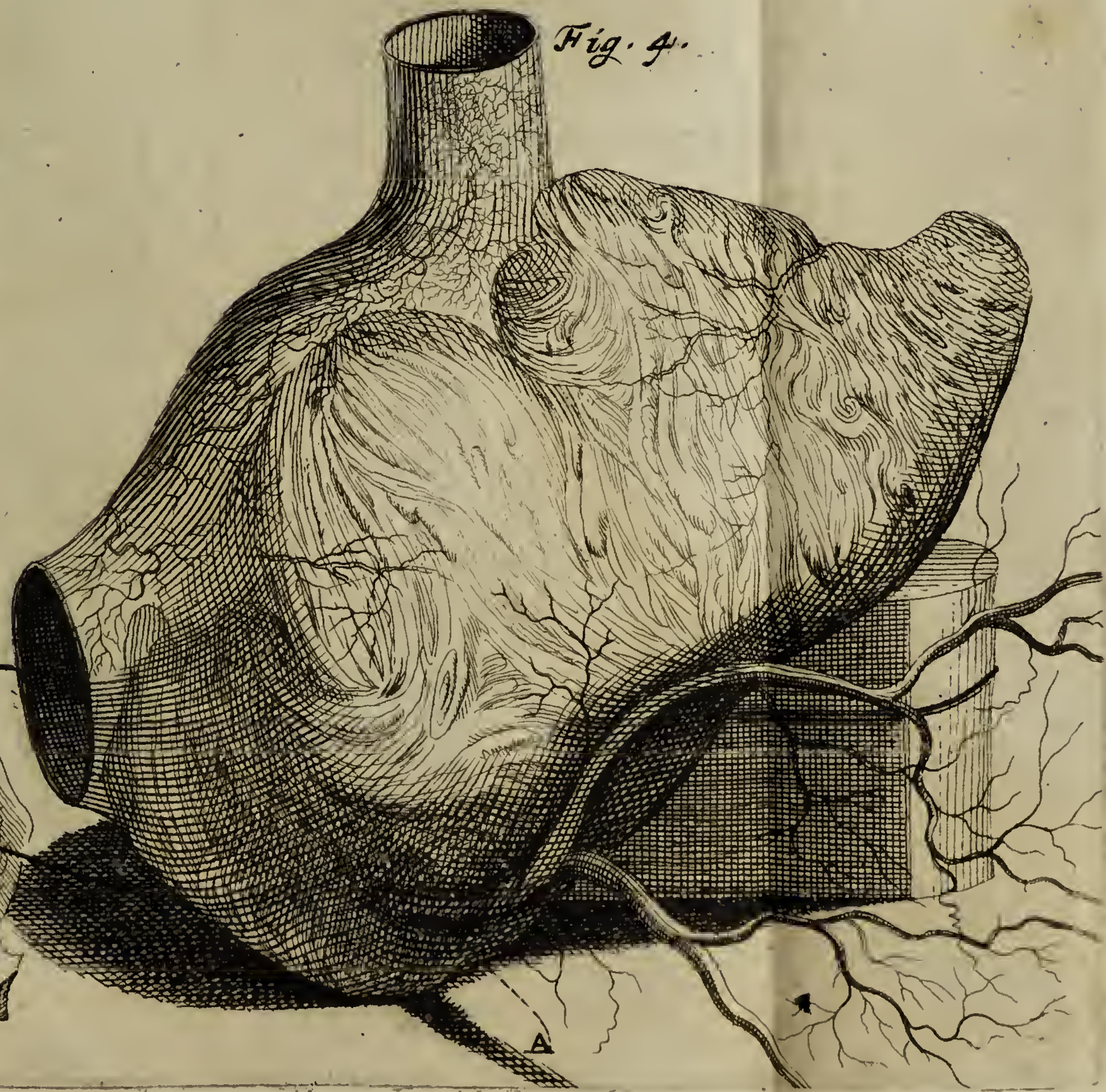
1. Eas in quovis ſubjecto humano non reperiri tantæ molis.

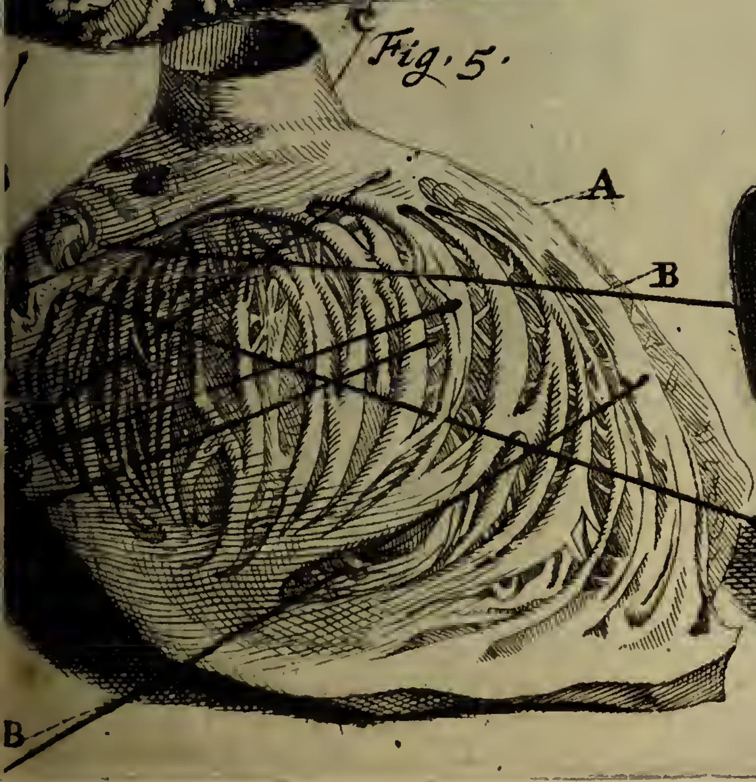
2. Mucronem Auriculæ ſiniſtræ non ſemper terram reſpicere. In nonnullis enim obſervo, mucronem dictum ſurſum eſſe erectum.

Fig. 1.
D
D
B
C
A
E

Fig. 3.
C
B
A
E
D

Fig. 2.

Fig. 4.
A

Fig. 5.
C
A
B
B

